

Adoptiovanhempi: Muista pitää ääntä!

Kansainvälisesti adoptoitu lapsi kohtaa perheeseen tullessaan muiden mullistusten lisäksi myös uuden kielen. Suurin osa adoptoiduista lapsista oppii uuden kielen nopeasti, mutta myös kielen kehityksen pulmat ovat tavallisia.

Adoptiolapsen vanhemmalle tämä tieto voi olla taas yksi asia murehdittavaksi. Hyvä uutinen on kuitenkin se, että lapsen kielen kehityksen tukeminen on oikeasti helppoa ja hauskaa.

1. Puhu lapselle omaa äidinkieltäsi!

Monen adoptiolapsen syntymäkieli on englanti, jolla on Suomessa kummallinen asema. Englannin taitoa pidetään usein niin tärkeänä, että olemme valmiita uhraamaan suomen kielen taidon sen puolesta.

Syntymäkielen taitoa kannattaa toki mahdollisuuksien mukaan ylläpitää, mutta sitä tärkeämpää on, että perheen aikuiset puhuvat lapselle äidinkieltään. Jokainen meistä on äidinkielellään hausempi, syvällisempi ja fiksumpi kuin vieraalla kielellä. Äidinkieli on se kieli, joka ottaa vallan silloin, kun olemme vihaisempia kuin koskaan. Vanhemman ja lapsen yhteisen kielen täytyy olla se, jolla pystyy vihaisena väittelemään 15-vuotiaan teinin kanssa kotiintuloajoista.

2. Puhu, puhu ja puhu!

Lapsen kielenkehitystä tukee parhaiten se, että kieltä käytetään paljon. Puhu siis niin paljon kuin mahdollista.

Hakumatkalla kannattaa puhua ja selostaa kaikki mahdollinen. Se luo lapselle turvaa.

Myös kotona kannattaa sanallistaa kaikki. ”Äiti menee nyt keittiöön pesemään kädet.” ”Isä laittaa nyt ostokset jääkaappiin.” ”Ensin puetaan pipo päähän ja sitten laitetaan hanskat käteen.” ”Sinä olet nyt väsynyt.”

3. Muista vastata kysymyksiin!

”Pappa, miksi?”

”Siksi kun koiran nimi on Niksi.”

”Höh. Enhän minä voi oppia mitään, jos minulle ei vastata!”

Tuollaisen keskustelun kävin lapsena isoisäni kanssa. Muistan jo silloin päättäneeni, että minä vastaan joka ikiseen lapseni esittämään kysymykseen. En ole lupaustani pystynyt ihan täysin täyttämään, mutta olen edelleen samaa mieltä.

Aikuisen tehtävä on pitää lapsen tiedonjanoa yllä yrittämällä vastata kysymyksiin mahdollisimman hyvin ja tarkasti. On hyvin haitallista, jos aikuinen sammuttaa lapsen tiedonhalun vastaamalla sarkastisesti, puhumalla mitä sattuu tai jättämällä kokonaan vastaamatta.

Jokaiseen kysymykseen ei tietenkään tarvitse tietää vastausta eikä aina tarvitse vastata heti. Hyviä vastauksia ovat esimerkiksi: ”En tiedä, mutta otetaan asiasta selvää.” tai ”Sopiiko, että vastaan tähän kysymykseen myöhemmin.”

4. Kieli on hauskan väline!

Älkää unohtako pitää hauskaa kielen kanssa. Loruttele, vitsaile, hoke hokemia, tee sananmuunnoksia ja arvausleikkejä. Muista myös laulaa.

Ole juuri se nolo vanhempi, joka hokee kaikkea ärsyttävää ja kaivaa arkistoistaan vanhoja sananlaskuja!

Kirjoittaja:

Noora Friman on adoptioäiti, joka työskentelee tamperelaisessa peruskoulussa suomen kielen opettajana.